

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES

ze dne 4. dubna 2001

o reorganizaci a likvidaci úvěrových institucí

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 47 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise [1],

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru [2],

s ohledem na stanovisko Evropského měnového institutu [3],

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy [4],

vzhledem k těmto důvodům:

(1) V souladu s cíli Smlouvy je třeba podporovat harmonický a vyvážený rozvoj hospodářských činností v rámci celého Společenství vyloučením všech překážek svobody usazování a volného pohybu služeb ve Společenství.

(2) Současně s vyloučením těchto překážek je třeba vzít v úvahu situaci, která by mohla nastat, pokud by se úvěrová instituce ocitla v potížích, zejména pokud má tato instituce pobočky v jiných členských státech.

(3) Tato směrnice tvoří součást právního rámce Společenství vytvořeného směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES ze dne 20. března 2000 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a jejím výkonu [5]. Z uvedené směrnice vyplývá, že po dobu své činnosti tvoří úvěrová instituce a její pobočky jediný subjekt podléhající dozoru příslušných orgánů státu, ve kterém bylo vydáno povolení platné pro celé Společenství.

(4) Opustit tuto jednotu instituce a její pobočky by bylo nežádoucí zejména v případě, kdy je nutné přijmout reorganizační opatření nebo zahájit likvidační řízení.

(5) Přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/19/ES ze dne 30. května 1994 o systémech pojištění vkladů [6], která zavedla zásadu povinného členství úvěrových institucí v systému pojištění vkladů v jejich domovském členském státě, ještě zřetelněji ukazuje potřebu vzájemného uznávání reorganizačních opatření a likvidačních řízení.

(6) Správní nebo soudní orgány domovského členského státu musí mít výhradní pravomoc rozhodovat o reorganizačních opatřeních stanovených právními předpisy a zvyklostmi daného členského státu a provádět tato opatření. Vzhledem k obtížím při harmonizaci právních předpisů a zvyklostí členských států je nutné u členských států dosáhnout vzájemného uznávání opatření přijatých každým z nich pro obnovení životaschopnosti úvěrové instituce, kterou daný stát povolil.

(7) Je nezbytně nutné zaručit, aby reorganizační opatření přijatá správními nebo soudními orgány domovského členského státu a opatření přijatá osobami nebo orgány, které tyto orgány jmenují k řízení těchto reorganizačních opatření, včetně opatření zahrnujících možnost pozastavení plateb, pozastavení výkonu práv nebo krácení pohledávek, a jakákoli jiná opatření, která by mohla ovlivnit stávající práva třetích osob, byla účinná ve všech členských státech.

(8) Některá opatření, zejména ta, která ovlivňují fungování vnitřní struktury úvěrových institucí nebo práva ředitelů či akcionářů, nemusí spadat do oblasti působnosti této směrnice v otázce účinku ve všech členských státech, pokud je podle pravidel mezinárodního práva soukromého rozhodným právem právo příslušného domovského státu.

(9) Některá opatření, zejména ta, která jsou spojena s pokračujícím plněním podmínek pro povolení, již podléhají vzájemnému uznávání podle směrnice 2000/12/ES, pokud neovlivňují práva třetích osob, které existovaly před jejich přijetím.

- (10) Osoby, které se účastní na řízení vnitřních struktur úvěrových institucí, ani členové vedení a akcionáři těchto institucí se pro účely této směrnice nepovažují za třetí osoby.
- (11) O provádění reorganizačních opatření je nutné informovat třetí osoby v členských státech, ve kterých jsou umístěny pobočky, pokud by tato opatření mohla bránit uplatnění některých jejich práv.
- (12) Zásada rovného zacházení mezi věřiteli, pokud jde o jejich příležitost podniknout nutné kroky, vyžaduje, aby správní nebo soudní orgány domovského členského státu přijaly opatření nezbytná k tomu, aby věřitelé v hostitelském členském státě mohli uplatnit svá práva podniknout uvedené kroky ve stanovené lhůtě.
- (13) V případě poboček úvěrových institucí se sídlem mimo Společenství, které se jsou umístěny v různých členských státech, musí existovat koordinace úlohy správních nebo soudních orgánů při reorganizačních opatřeních a likvidačním řízení.
- (14) Pokud neexistují reorganizační opatření nebo pokud tato opatření selžou, musí být problémové úvěrové instituce likvidovány. Pro tyto případy je nutné upravit vzájemné uznávání likvidačních řízení a jejich účinků ve Společenství.
- (15) Významná úloha, kterou hrají příslušné orgány domovského členského státu před zahájením likvidačních řízení, může pokračovat v průběhu procesu likvidace tak, aby tato řízení byla prováděna řádně.
- (16) Rovné zacházení s věřiteli vyžaduje, aby úvěrová instituce byla likvidována v souladu se zásadami jednoty a univerzality, které vyžadují, aby správní nebo soudní orgány domovského členského státu měly výhradní soudní pravomoc a aby jejich rozhodnutí byla uznávána ve všech ostatních členských státech bez jakýchkoli formalit a vyvolávala tam účinky, které jim přiznává právní řád domovského členského státu, kromě případů, kdy tato směrnice stanoví jinak.
- (17) Výjimka týkající se účinků reorganizačních opatření a likvidačních řízení na určité smlouvy a určitá práva se omezuje na tyto účinky a nezahrnuje další otázky týkající se reorganizačních opatření a likvidačních řízení, jako jsou například uplatňování, ověřování, uznávání a řazení pohledávek z těchto smluv a práv a pravidla upravující rozdělení výnosu z prodeje majetku, která upravuje právo domovského členského státu.
- (18) Dobrovolná likvidace je možná, není-li úvěrová instituce platebně neschopná. Správní nebo soudní orgány domovského členského státu přesto mohou v nutných případech rozhodnout o reorganizačním opatření nebo o likvidačním řízení i po zahájení dobrovolné likvidace.
- (19) Odnětí povolení k provozování bankovní činnosti je jedním z nezbytných důsledků likvidace úvěrové instituce. Odnětí by však nemělo bránit tomu, aby určité činnosti instituce pokračovaly, je-li to nutné nebo vhodné pro účely likvidace. Toto pokračování v činnosti však může v domovském členském státě podléhat souhlasu a dozoru příslušných orgánů tohoto státu.
- (20) Poskytování informací jednotlivým známým věřitelům je nezbytné stejně jako zveřejnění, které jim má v nutných případech umožnit, aby ve stanovených lhůtách uplatnili své pohledávky nebo předložili připomínky o svých pohledávkách. Tento proces by měl proběhnout bez diskriminace věřitelů, kteří mají domicil v jiném členském státě, než je domovský členský stát, z důvodu jejich sídla nebo povahy jejich nároků. Věřitelé musí být v průběhu celého likvidačního řízení vhodným způsobem pravidelně informováni.
- (21) Výhradně pro účely použití této směrnice pro reorganizační opatření a pro likvidační řízení v případě poboček úvěrové instituce se sídlem ve třetí zemi, které jsou umístěny ve Společenství, by se pro vymezení pojmů "domovský členský stát", "příslušné orgány" a "správní nebo soudní orgány" měly použít definice členského státu, ve kterém je daná pobočka umístěna.
- (22) Má-li úvěrová instituce se sídlem mimo Společenství pobočky ve více než jednom členském státě, měla by být každá pobočka v rámci použití této směrnice posuzována nezávisle. V tom případě by měly správní nebo soudní orgány a příslušné orgány, jakož i správci a likvidátoři usilovat o koordinaci své činnosti.
- (23) Ačkoli je důležité dodržet zásadu, podle které právo domovského členského státu určuje veškeré účinky reorganizačních opatření nebo likvidačních řízení, jak procesní, tak hmotné, je rovněž nutné mít na paměti, že tyto účinky mohou být v rozporu s předpisy obvykle platnými pro hospodářskou a finanční činnost dané úvěrové instituce a její pobočky v jiných členských státech.

V některých případech představuje odkaz na právo jiného členského státu nevyhnutelnou výjimku ze zásady, podle které má platit právo domovského členského státu.

(24) Tato výjimka je zvláště nutná pro ochranu zaměstnanců, kteří mají pracovní smlouvu s úvěrovou institucí, pro zajištění bezpečnosti transakcí s některými druhy majetku a pro ochranu integrity fungování regulovaných trhů v souladu s právem členského státu, ve kterém jsou finanční nástroje obchodovány.

(25) Transakce prováděné v rámci platebního a zúčtovacího systému upravuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES ze dne 19. května 1998 o neodvolatelnosti zúčtování v platebních systémech a v systémech vypořádání obchodů s cennými papíry [7].

(26) Přijetí této směrnice nezpochybnuje ustanovení směrnice 98/26/ES, podle kterých není úpadkovým řízením ovlivněna právní vymahatelnost příkazů platně vložených do systému nebo na zajištění poskytnuté v souvislosti se systémem.

(27) Některá reorganizační opatření nebo likvidační řízení zahrnují jmenování osoby, která je má řídit. Uznání této osoby a jejího jmenování a pravomocí ve všech ostatních členských státech je proto nezbytným faktorem při provádění rozhodnutí, která byla přijata v domovském členském státě. Je však třeba blíže určit meze, ve kterých tato osoba může vykonávat své pravomoci mimo domovský členský stát.

(28) Věřitelé, kteří uzavřeli smlouvy s úvěrovou institucí dříve, než bylo přijato reorganizační opatření nebo než bylo zahájeno likvidační řízení, by měli být chráněni proti právním předpisům domovského členského státu o neplatnosti, odvolatelnosti nebo právní nevymahatelnosti, pokud oprávněný z transakce prokáže, že právo rozhodné pro tuto transakci neobsahuje žádný dostupný prostředek pro napadení dotyčného úkonu.

(29) Důvěra třetích osob-kupujících v obsah rejstříků nebo účtů ohledně určitých aktiv zapsaných v těchto rejstřících nebo účtech a důvěra kupujících nemovitosti by měla být chráněna i poté, co bylo zahájeno likvidační řízení nebo přijato reorganizační opatření. Jediným způsobem, jak ochránit tuto důvěru, je podřídit platnost koupě právu místa, kde se nemovitost nachází, nebo státu, do jehož působnosti příslušný rejstřík nebo účet spadá.

(30) Vliv reorganizačních opatření nebo likvidačního řízení na probíhající soudní řízení upravují právní předpisy členského státu, ve kterém soudní řízení probíhá, formou výjimky z uplatnění lex concursus. Vliv těchto opatření a postupů na výkon rozhodnutí, která jsou výsledkem těchto řízení, upravují právní předpisy domovského členského státu v souladu s obecnými pravidly, která stanoví tato směrnice.

(31) Je třeba stanovit, že správní nebo soudní orgány v domovském členském státě musí ihned uvědomit příslušné orgány hostitelského členského státu o přijetí jakéhokoli reorganizačního opatření nebo o zahájení jakéhokoli likvidačního řízení, pokud možno před přijetím tohoto opatření nebo zahájením tohoto řízení nebo případně ihned poté.

(32) Profesionální tajemství definované v článku 30 směrnice 2000/12/ES je nezbytnou součástí všech informačních nebo konzultačních postupů. Z tohoto důvodu by je měly dodržovat všechny správní orgány, které se těchto řízení účastní, zatímco na soudní orgány se v tomto ohledu nadále vztahují příslušné vnitrostátní předpisy,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

HLAVA I

OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se vztahuje na úvěrové instituce a jejich pobočky zřízené v jiných členských státech než v těch, ve kterých mají sídla, podle definice v čl. 1 bodech 1 a 3 směrnice 2000/12/ES, za podmínek a výjimek stanovených v čl. 2 odst. 3 uvedené směrnice.

2. Ustanovení této směrnice o pobočkách úvěrové instituce se sídlem mimo Společenství se použijí pouze tehdy, pokud má tato instituce pobočky nejméně ve dvou členských státech Společenství.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se:

- "domovským členským státem" rozumí domovský členský stát ve smyslu čl. 1 bodu 6 směrnice 2000/12/ES,
- "hostitelským členským státem" rozumí hostitelský členský stát ve smyslu čl. 1 bodu 7 směrnice 2000/12/ES,
- "pobočkou" rozumí pobočka ve smyslu čl. 1 bodu 3 směrnice 2000/12/ES,
- "příslušnými orgány" rozumějí příslušné orgány ve smyslu čl. 1 bodu 4 směrnice 2000/12/ES,
- "správcem" rozumí každá osoba nebo orgán jmenovaný správními nebo soudními orgány, jehož úkolem je řídit reorganizační opatření,
- "správními nebo soudními orgány" se rozumějí správní nebo soudní orgány členských států příslušné pro účely reorganizačních opatření nebo likvidačního řízení,
- "reorganizačními opatřeními" se rozumějí opatření, jejichž účelem je uchovat nebo obnovit zdravou finanční situaci úvěrové instituce a která mohou mít vliv na již existující práva třetích osob, včetně opatření zahrnujících možnost pozastavení plateb, odložení opatření souvisejících s výkonem rozhodnutí nebo krácení pohledávek,
- "likvidátorem" se rozumí každá osoba nebo orgán jmenovaný správními nebo soudními orgány, jehož úkolem je řídit likvidační řízení,
- "likvidačním řízením" se rozumí kolektivní řízení zahájené a sledované správními nebo soudními orgány členského státu, jehož cílem je prodej majetku pod dozorem těchto orgánů, včetně případů, kdy jsou řízení ukončena vyrovnáním nebo jiným obdobným opatřením,
- "regulovaným trhem" se rozumí regulovaný trh ve smyslu čl. 1 bodu 13 směrnice 93/22/EHS,
- "nástroj" se rozumějí všechny nástroje uvedené v oddíle B přílohy směrnice 93/22/EHS.

HLAVA II

REORGANIZAČNÍ OPATŘENÍ

A. Úvěrové instituce se sídlem ve Společenství

Článek 3

Přijetí reorganizačních opatření — Rozhodné právo

1. K provádění jednoho či více reorganizačních opatření v úvěrové instituci, včetně poboček usazených v jiných členských státech, jsou oprávněny pouze správní nebo soudní orgány domovského členského státu.

2. Reorganizační opatření se provádějí v souladu s právními předpisy a postupy platnými v domovském členském státě, pokud tato směrnice nestanoví jinak.

Tato opatření jsou účinná v plném rozsahu v celém Společenství v souladu s právními předpisy tohoto členského státu bez nutnosti dalších formalit, a to i vůči třetím osobám v ostatních členských státech, a to i v případě, že pro ně platné předpisy hostitelského členského státu tato opatření nestanoví nebo podmiňují jejich používání podmínkami, které nejsou splněny.

Reorganizační opatření jsou účinná v celém Společenství od okamžiku nabytí účinnosti v členském státě, kde byla přijata.

Článek 4

Informace pro příslušné orgány hostitelského členského státu

Správní nebo soudní orgány domovského členského státu bez prodlení všemi dostupnými prostředky informují příslušné orgány hostitelského členského státu o svém rozhodnutí přijmout jakékoli reorganizační opatření, včetně praktických dopadů těchto opatření, pokud možno před jeho přijetím nebo ihned poté. Informace sdělují prostřednictvím příslušných orgánů domovského členského státu.

Článek 5

Informace pro příslušné orgány domovského členského státu

V případě, že správní nebo soudní orgány hostitelského členského státu považují za nutné provést v rámci své územní působnosti jedno nebo více reorganizačních opatření, informují o tom příslušné orgány domovského členského státu. Informace sdělují prostřednictvím příslušných orgánů hostitelského členského státu.

Článek 6

Zveřejnění

1. Je-li pravděpodobné, že provádění reorganizačních opatření, o kterých bylo rozhodnuto dle čl. 3 odst. 1 a 2, postihne práva třetích osob v hostitelském členském státě, a proti rozhodnutí nařizujícímu opatření lze podat opravný prostředek v domovském členském státě, zveřejní správní nebo soudní orgány domovského členského státu, správce nebo kterákoli osoba zmocněná k tomuto účelu v domovském členském státě výtah z rozhodnutí v Úředním věstníku Evropských společenství a ve dvou celostátních denících v každém hostitelském členském státě, zejména proto, aby bylo usnadněno uplatnění práva na opravný prostředek v řádné lhůtě.

2. Výtah z rozhodnutí uvedený v odstavci 1 je co nejdříve nejvhodnější cestou zaslán Úřadu pro úřední tisky Evropských společenství a dvěma celostátním deníkům v každém hostitelském členském státě.

3. Úřad pro úřední tisky Evropských společenství zveřejní výtah nejpozději do dvanácti dnů od jeho odeslání.

4. Výtah z rozhodnutí, který má být zveřejněn, uvádí v úředním jazyce nebo jazycích dotyčných členských států zejména účel a právní základ přijatého rozhodnutí, lhůty pro podání opravných prostředků, zejména jasně pochopitelné uvedení data uplynutí lhůt, a plnou adresu orgánů nebo soudu příslušných pro projednání opravného prostředku.

5. Reorganizační opatření jsou účinná bez ohledu na opatření předepsaná v odstavcích 1 až 3 a jsou plně účinná vůči věřitelům, pokud správní nebo soudní orgány domovského členského státu nebo právní předpisy tohoto státu upravující toto opatření nestanoví jinak.

Článek 7

Povinnost informovat známé věřitele a právo přihlásit pohledávky

1. Jestliže právní předpisy domovského členského státu vyžadují pro uznání pohledávky její přihlášení nebo stanoví povinné oznámení přijatého opatření věřitelům, kteří mají bydliště, obvyklé místo pobytu nebo sídlo v tomto státě, informují správní nebo soudní orgány domovského členského státu nebo správce v souladu s postupy stanovenými v článku 14 a čl. 17 odst. 1 zároveň i známé věřitele, kteří mají bydliště, obvyklé místo pobytu nebo sídlo v jiných členských státech.

2. Jestliže právní předpisy domovského členského státu stanoví právo věřitelů, kteří mají bydliště, obvyklé místo pobytu nebo sídlo v tomto státě, přihlásit pohledávky nebo předložit připomínky o pohledávkách, mají toto právo rovněž věřitelé, kteří mají bydliště, obvyklé místo pobytu nebo sídlo v jiných členských státech, v souladu s postupy stanovenými v článku 16 a čl. 17 odst. 2.

B. Úvěrové instituce se sídlem mimo Společenství

Článek 8

Pobočky úvěrových institucí ze třetích zemí

1. Správní nebo soudní orgány hostitelského členského státu pobočky úvěrové instituce se sídlem mimo Společenství informují neprodleně všemi dostupnými prostředky příslušné orgány ostatních hostitelských členských států, ve kterých úvěrová instituce zřídila pobočky, které jsou uvedeny v seznamu zmíněném v článku 11 směrnice 2000/12/ES zveřejňovaném každoročně v Úředním věstníku Evropských společenství, o svém rozhodnutí přijmout jakékoli reorganizační opatření, včetně možných praktických dopadů tohoto opatření, pokud možno před jeho přijetím nebo ihned poté. Informace sdělují prostřednictvím příslušných orgánů hostitelského členského státu, jehož správní nebo soudní orgány rozhodují o provádění opatření.

2. Správní nebo soudní orgány uvedené v odstavci 1 usilují o koordinaci své činnosti.

HLAVA III

LIKVIDAČNÍ ŘÍZENÍ

A. Úvěrové instituce se sídlem ve Společenství

Článek 9

Zahájení likvidačního řízení — Informace, které mají být poskytnuty ostatním příslušným orgánům

1. O zahájení likvidačního řízení vůči úvěrové instituci, včetně poboček v jiných členských státech, jsou oprávněny rozhodovat pouze správní nebo soudní orgány domovského členského státu, které za likvidaci odpovídají.

Rozhodnutí o zahájení likvidačního řízení, které přijmou správní nebo soudní orgány domovského členského státu, je bez dalších formalit uznáváno na území všech ostatních členských států a nabývá zde účinnosti okamžikem nabytí účinnosti v členském státě, ve kterém je řízení zahájeno.

2. Správní nebo soudní orgány domovského členského státu informují neprodleně všemi dostupnými prostředky příslušné orgány hostitelského členského státu o svém rozhodnutí zahájit likvidační řízení a o možných praktických dopadech tohoto řízení pokud možno před jeho zahájením nebo ihned poté. Informace sdělují prostřednictvím příslušných orgánů domovského členského státu.

Článek 10

Rozhodné právo

1. Úvěrová instituce se likviduje v souladu s právními předpisy a postupy platnými v jejím domovském členském státě, pokud tato směrnice nestanoví jinak.

2. Právo domovského členského státu určuje zejména:

a) majetek, který tvoří součást majetkové podstaty, a nakládání s majetkem, které úvěrová instituce nabude po zahájení likvidačního řízení,

b) pravomoci úvěrové instituce a likvidátora,

c) podmínky, za nichž lze uplatnit započtení vzájemných pohledávek,

d) účinky likvidačního řízení na současné smlouvy, jichž je úvěrová instituce stranou,

e) účinky likvidačního řízení na soudní řízení vedená jednotlivými věřiteli, s výjimkou probíhajících soudních řízení ve smyslu článku 32,

f) pohledávky, které musí být přihlášeny za majetkem úvěrové instituce, a nakládání s pohledávkami, které vznikly po zahájení likvidačního řízení,

g) předpisy upravující přihlašování, ověřování a zjišťování pohledávek,

h) předpisy upravující rozdělení výnosu z prodeje majetku, stanovení pořadí pohledávek a práva věřitelů, jejichž pohledávky byly částečně uspokojeny po zahájení likvidačního řízení na základě věcného práva nebo prostřednictvím započtení,

i) podmínky pro ukončení likvidačního řízení a důsledky ukončení likvidačního řízení, zejména vyrovnáním,

j) práva věřitelů po ukončení likvidačního řízení,

k) určení subjektu, který je povinen hradit náklady a výdaje likvidačního řízení,

l) pravidla týkající se neplatnosti, neúčinnosti nebo odporovatelnosti právních úkonů poškozujících všechny věřitele.

Článek 11

Konzultace s příslušnými orgány před dobrovolnou likvidací

1. Dříve než řídicí orgány úvěrové instituce přijmou rozhodnutí o dobrovolné likvidaci, konzultují nejvhodnější formou příslušné orgány domovského členského státu.

2. Dobrovolná likvidace úvěrové instituce nevyklučuje přijetí reorganizačního opatření nebo zahájení likvidačního řízení.

Článek 12

Odnětí povolení úvěrové instituce

1. Pokud je o zahájení likvidačního řízení úvěrové instituce rozhodnuto v případě, že reorganizační opatření neexistují nebo selhala, odejme se instituci povolení, zejména v souladu s postupem podle čl. 22 odst. 9 směrnice 2000/12/ES.

2. Odnětí povolení podle odstavce 1 nebrání osobě nebo osobám pověřeným likvidací, aby pokračovaly ve výkonu některých činností úvěrové instituce v rozsahu nezbytném nebo vhodném pro účely likvidace.

Domovský členský stát může stanovit, že se tyto činnosti vykonávají se souhlasem a pod dohledem příslušných orgánů tohoto členského státu.

Článek 13

Zveřejnění

Likvidátoři či kterýkoli správní nebo soudní orgán oznamují rozhodnutí o zahájení likvidačního řízení zveřejněním výtahu z tohoto rozhodnutí v Úředním věstníku Evropských společenství a nejméně ve dvou celostátních denících v každém hostitelském členském státě.

Článek 14

Informování známých věřitelů

1. Po zahájení likvidačního řízení informuje správní nebo soudní orgán domovského členského státu nebo likvidátor neprodleně každého známého věřitele, který má bydliště, obvyklé místo pobytu nebo sídlo v jiném členském státě, kromě případů, kdy právní předpisy domovského státu nevyžadují pro uznání pohledávek jejich přihlášení.

2. Tato informace poskytovaná formou zaslání oznámení uvádí zejména lhůty, sankce spojené s těmito lhůtami, orgán nebo subjekt pověřený přijímat přihlášky pohledávek nebo připomínky o pohledávkách a ostatní přijatá opatření. V oznámení se zároveň uvede, zda musí věřitelé, jejichž pohledávky jsou přednostní nebo věcně zajištěné, své pohledávky přihlásit.

Článek 15

Splácení závazků

Je-li některý závazek splacen ve prospěch úvěrové instituce, která není právnickou osobou a která se nachází v likvidačním řízení zahájeném v jiném členském státě, a měl být splacen ve prospěch likvidátora v tomto řízení, považuje se tento závazek za vyrovnaný, jestliže osoba, která jej splatila, o zahájení řízení nevěděla. Je-li tento závazek splacen před zveřejněním podle článku 13, předpokládá se, že osoba, která závazek splatila, o zahájení likvidačního řízení nevěděla, není-li prokázán opak; je-li závazek splacen po zveřejnění podle článku 13, předpokládá se, že osoba, která závazek splatila, o zahájení likvidačního řízení věděla, není-li prokázán opak.

Článek 16

Právo přihlásit pohledávky

1. Každý věřitel, který má bydliště, obvyklé místo pobytu nebo sídlo v členském státě, který není totožný s domovským členským státem, včetně orgánů veřejné moci členských států, má právo přihlásit své pohledávky nebo předložit písemné připomínky o svých pohledávkách.

2. S pohledávkami všech věřitelů, kteří mají bydliště, obvyklé místo pobytu nebo sídlo v členském státě, který není totožný s domovským členským státem, se nakládá a jejich pořadí je stanoveno stejným způsobem jako u pohledávek obdobné povahy, pokud by je přihlásili věřitelé, kteří mají bydliště, obvyklé místo pobytu nebo sídlo v domovském členském státě.

3. S výjimkou případů, kdy právo domovského členského státu stanoví předkládání připomínek o pohledávkách, zašle věřitel kopii případných podkladů, a uvede povahu pohledávky, datum jejího vzniku, její částku, zda se uplatňuje přednostní pořadí, věcné zajištění nebo výhrada vlastnictví a které majetkové hodnoty jsou kryty jeho zajištěním.

Článek 17

Jazyky

1. Informace stanovené v článcích 13 a 14 se poskytují v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků domovského členského státu. K tomuto účelu se používá formulář s nadpisem "Výzva k přihlášení pohledávky. Dodržte lhůty!" nebo, pokud právo domovského členského státu

vyžaduje předložení připomínek o pohledávkách, "Výzva k předložení připomínek o pohledávkách. Dodržte lhůty!" ve všech úředních jazycích Evropské unie.

2. Každý věřitel, který má bydliště, obvyklé místo pobytu nebo sídlo v členském státě, který není totožný s domovským členským státem, může přihlásit svou pohledávku nebo předložit připomínky o své pohledávce v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků tohoto jiného členského státu. V tomto případě je však přihláška jeho pohledávky, případně připomínky o jeho pohledávce, označena nadpisem "Přihláška pohledávky" nebo "Připomínky o pohledávkách" v úředním jazyce nebo jedním z úředních jazyků domovského členského státu. Kromě toho může být věřitel povinen poskytnout překlad přihlášky své pohledávky nebo připomínky o svých pohledávkách do tohoto jazyka.

Článek 18

Pravidelné informování věřitelů

Likvidátoři pravidelně vhodným způsobem informují věřitele, a to zejména o průběhu likvidace.

B. Úvěrové instituce se sídlem mimo Společenství

Článek 19

Pobočky úvěrových institucí ze třetích zemí

1. Správní nebo soudní orgány hostitelského členského státu pobočky úvěrové instituce se sídlem mimo Společenství informují neprodleně všemi dostupnými prostředky příslušné orgány ostatních hostitelských členských států, ve kterých úvěrová instituce zřídila pobočky, které jsou uvedeny v seznamu zmíněném v článku 11 směrnice 2000/12/ES zveřejňovaném každoročně v Úředním věstníku Evropských společenství, o svém rozhodnutí zahájit likvidační řízení, včetně možných praktických dopadů tohoto řízení, pokud možno před jeho zahájením nebo ihned poté. Informace sdělují prostřednictvím příslušných orgánů prvního výše uvedeného hostitelského členského státu.

2. Správní nebo soudní orgány, které rozhodly o zahájení likvidačního řízení u pobočky úvěrové instituce se sídlem mimo Společenství, informují příslušné orgány ostatních hostitelských členských států o tom, že bylo zahájeno likvidační řízení a odňato povolení.

Informace sdělují prostřednictvím příslušných orgánů hostitelského členského státu, který rozhodl o zahájení řízení.

3. Správní nebo soudní orgány uvedené v odstavci 1 usilují o koordinaci své činnosti.

Případní likvidátoři rovněž usilují o koordinaci své činnosti.

HLAVA IV

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ PRO REORGANIZAČNÍ OPATŘENÍ A LIKVIDAČNÍ ŘÍZENÍ

Článek 20

Účinky na některé smlouvy a na některá práva

Účinky reorganizačního opatření nebo zahájení likvidačního řízení na

a) pracovní smlouvy a pracovněprávní vztahy se řídí výhradně právem členského státu rozhodným pro pracovní smlouvu,

b) smlouvu, jíž se uděluje právo užívat nebo nabývat nemovitý majetek, se řídí výhradně právem členského státu, na jehož území se nemovitý majetek nachází. Toto právo určuje, zda se jedná o majetek movitý či nemovitý,

c) práva k nemovitému majetku, lodi nebo letadlu, které podléhají registraci ve veřejném registru, se řídí výhradně právem členského státu, v jehož působnosti je tento registr veden.

Článek 21

Věcná práva třetích osob

1. Přijetím reorganizačních opatření nebo zahájením likvidačního řízení nejsou dotčena věcná práva věřitelů nebo třetích osob k hmotnému nebo nehmotnému movitému nebo nemovitému majetku — jak k přesně určeným majetkovým hodnotám, tak k souborům přesně neurčených majetkových hodnot, jejichž složení se postupem doby mění — patřícímu úvěrové instituci, který

se v okamžiku přijetí těchto opatření nebo zahájení řízení nachází na území jiného členského státu.

2. Právy uvedenými v odstavci 1 se rozumí především

- a) právo zcizit majetek nebo nechat jej zcizit a uspokojit se z výnosu nebo příjmu plynoucího z tohoto majetku, zejména na základě zástavního práva nebo hypotéky,
- b) výhradní právo inkasovat pohledávku, zejména právo zajištěné zástavním právem k pohledávce nebo postoupením pohledávky jako způsobu zajištění,
- c) právo požadovat vydání majetkové hodnoty a/nebo její vrácení od kohokoli, kdo majetkovou hodnotu drží nebo užívá proti vůli oprávněné osoby,
- d) věcné požívací právo k majetkové hodnotě.

3. Právo zapsané ve veřejném registru a účinné vůči třetím osobám, na základě kterého lze získat věcné právo ve smyslu odstavce 1, se staví na roveň věcnému právu.

4. Odstavec 1 nevylučuje žaloby na neplatnost, neúčinnost nebo odporovatelnost právního úkonu podle čl. 10 odst. 2 bodu 1.

Článek 22

Výhrada vlastnictví

1. Přijetím reorganizačního opatření nebo zahájením likvidačního řízení vůči úvěrové instituci kupující majetkovou hodnotu nejsou dotčena práva prodávajícího, který vyplývají z výhrady vlastnictví, pokud se v době přijetí tohoto opatření nebo zahájení tohoto řízení majetková hodnota nachází na území jiného členského státu, než ve kterém bylo uvedené opatření přijato nebo uvedené řízení zahájeno.

2. Přijetí reorganizačního opatření nebo zahájení likvidačního řízení vůči úvěrové instituci prodávající majetkovou hodnotu po dodání majetkové hodnoty není důvodem pro odstoupení od prodeje po nebo pro ukončení prodeje a nebrání kupujícímu nabýt vlastnictví, pokud se v okamžiku přijetí tohoto opatření nebo zahájení tohoto řízení prodáváná majetková hodnota nachází na území jiného členského státu, než ve kterém byla tato opatření přijata nebo toto řízení zahájeno.

3. Odstavce 1 a 2 nevylučují žaloby na neplatnost, neúčinnost nebo odporovatelnost právního úkonu podle čl. 10 odst. 2 bodu 1.

Článek 23

Započtení

1. Přijetím reorganizačních opatření nebo zahájením likvidačního řízení není dotčeno právo věřitelů požadovat započtení jejich pohledávek proti pohledávkám úvěrové instituce, pokud toto započtení povoluje právo rozhodné pro dotčnou pohledávku úvěrové instituce.

2. Odstavec 1 nevylučuje žaloby na neplatnost, neúčinnost nebo odporovatelnost právního úkonu podle čl. 10 odst. 2 bodu 1.

Článek 24

Lex rei sitae

Výkon vlastnického práva nebo jiných práv k nástrojům, jejichž existence nebo převod předpokládají jejich zápis v registru, na účtu nebo v centrálním vkladovém systému, který je veden nebo umístěn v některém členském státě, se řídí právem členského státu, ve kterém je veden nebo umístěn daný registr, účet nebo centrální vkladový systém, ve kterém jsou tato práva zapsána.

Článek 25

Ujednání o nettingu

Ujednání o nettingu se řídí výhradně právem rozhodným pro smlouvu, jíž se řídí tato ujednání.

Článek 26

Ujednání o repo operacích

Aniž je dotčen článek 24, řídí se ujednání o repo operacích výhradně právem rozhodným pro smlouvu, jíž se řídí tato ujednání.

Článek 27

Regulované trhy

Aniž je dotčen článek 24, řídí se transakce prováděné v rámci regulovaného trhu výhradně právem rozhodným pro smlouvu, jíž se řídí tyto transakce.

Článek 28

Prokázání jmenování likvidátorů

1. Jmenování správce nebo likvidátora se dokládá ověřenou kopií originálního rozhodnutí o jeho jmenování nebo jiným potvrzením, které vydal správní nebo soudní orgán domovského členského státu.

Je možné požadovat překlad do úředního jazyka nebo do jednoho z úředních jazyků členského státu, na jehož území správce nebo likvidátor hodlá působit. Nevyžadují se úřední ověření ani podobné formality.

2. Správci a likvidátoři jsou oprávněni vykonávat na území všech členských států veškeré pravomoci, k jejichž výkonu jsou oprávněni na území domovského členského státu. Mohou rovněž jmenovat osoby, které jim jsou nápomocny nebo je případně zastupují v průběhu reorganizačního opatření nebo likvidačního řízení, především v hostitelských členských státech, aby překonali případné obtíže, se kterými se věřitelé v hostitelském členském státě setkají.

3. Při výkonu svých pravomocí správce nebo likvidátor dodržuje právní předpisy členských států, na jejichž území hodlá působit, především ve vztahu k postupům při prodeji majetku a informování zaměstnanců. Tyto pravomoci nesmějí zahrnovat použití donucovacích prostředků ani právo rozhodovat právní řízení nebo spory.

Článek 29

Zápis ve veřejném registru

1. Správce, likvidátor nebo jiný správní nebo soudní orgán domovského členského státu může požadovat, aby se reorganizační opatření nebo rozhodnutí o zahájení likvidačního řízení zapsala do pozemkové knihy, obchodního rejstříku nebo do jiného veřejného registru vedeného v ostatních členských státech.

Každý členský stát však může stanovit povinnost zápisu. V takovém případě je osoba nebo orgán uvedený v prvním pododstavci povinen přijmout veškerá opatření nezbytná pro zajištění tohoto zápisu.

2. Náklady spojené se zápisem se považují za náklady a výdaje vzniklé v řízení.

Článek 30

Úkony poškozující věřitele

1. Článek 10 se nevztahuje na pravidla pro neplatnost, neúčinnost nebo odporovatelnost právních úkonů, které poškozují všechny věřitele, pokud osoba, v jejíž prospěch byly úkony učiněny, prokáže, že

- se úkon, který poškozuje věřitele jako celek, řídí právem jiného členského státu, než je domovský členský stát a
- toto právo nepřipouští v daném případě žádný prostředek napadení tohoto právního úkonu.

2. Pokud reorganizační opatření, o kterém rozhodl soudní orgán, stanoví pravidla pro neplatnost, napadnutelnost nebo nevymahatelnosti právních úkonů poškozujících všechny věřitele, které byly učiněny před přijetím tohoto opatření, nevztahuje se čl. 3 odst. 2 na případy stanovené v odstavci 1 tohoto článku.

Článek 31

Ochrana třetích osob

Pokud úvěrová instituce úkonem učiněným po přijetí reorganizačního opatření nebo po zahájení likvidačního řízení zcizí za úplatu

- nemovitý majetek,
- loď nebo letadlo podléhající registraci ve veřejném registru nebo

- nástroje, jejichž existence nebo převod předpokládají jejich zápis do registru, na účet nebo do centrálního vkladového systému, který je veden nebo umístěn v některém členském státě, nebo práva k těmto nástrojům,

řídí se platnost tohoto úkonu právem členského státu, na jehož území se nemovitý majetek nachází nebo v jehož působnosti se registr, účet nebo vkladový systém vede.

Článek 32

Probíhající soudní řízení

Účinky reorganizačních opatření nebo likvidačního řízení na probíhající soudní řízení týkající se majetkové hodnoty nebo práva, kterého byla úvěrová instituce zbavena, se řídí výhradně právem členského státu, ve kterém soudní řízení probíhá.

Článek 33

Profesní tajemství

Všechny osoby, které mají povinnost přijímat či sdělovat informace v souvislosti s informačními nebo konzultačními postupy stanovenými v článcích 4, 5, 8, 9, 11 a 19, jsou vázány profesním tajemstvím v souladu s pravidly a podmínkami, které stanoví článek 30 směrnice 2000/12/ES, s výjimkou všech soudních orgánů, na které se vztahují platné vnitrostátní předpisy.

HLAVA V

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 34

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 5. května 2004. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Vnitrostátní předpisy přijaté k provedení této směrnice se vztahují pouze na reorganizační opatření přijatá nebo likvidační řízení zahájená po dni uvedeném v prvním pododstavci. Opatření přijatá nebo řízení zahájená před tímto dnem se řídí právem, jež se na ně vztahovalo v okamžiku jejich přijetí nebo zahájení.

2. Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

3. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 35

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dnem vyhlášení.

Článek 36

Určení

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Lucemburku dne 4. dubna 2001.

Za Evropský parlament

předsedkyně

N. Fontaine

Za Radu

předseda

B. Rosengren

[1] Úř. věst. C 356, 31.12.1985, s. 55 a Úř. věst. C 36, 8.2.1988, s. 1.

[2] Úř. věst. C 263, 20.10.1986, s. 13.

[3] Úř. věst. C 332, 30.10.1998, s. 13.

[4] Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 13. března 1987 (Úř. věst. C 99, 13.4.1987, s. 211), potvrzené dne 2. prosince 1993 (Úř. věst. C 342, 20.12.1993, s. 30), společný postoj Rady

ze dne 17. července 2000 (Úř. věst. C 300, 20.10.2000, s. 13) a rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 16. ledna 2001 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku). Rozhodnutí Rady ze dne 12. března 2001.

[5] Úř. věst. L 126, 26.5.2000, s. 1. Směrnice ve znění směrnice 2000/28/ES (Úř. věst. L 275, 27.10.2000, s. 37).

[6] Úř. věst. L 135, 31.5.1994, s. 5.

[7] Úř. věst. L 166, 11.6.1998, s. 45.
